

Vallekilde, d. 5te Jan. 1922

Kære Sanne!

Tak for julebrevet! Du får kun et par ord denne gang, jeg er så træt, så jeg skriver ikke ret meget. Din gode dreng har været her, han komi går eftermiddag og rejste igen til middag så opholdet var ikke ret langt, men jeg tror, at det dog var helt fornøjeligt for ham.

De sjællandske ungdomsforeninger holdt møde her på skolen, og han kom lige til at kunne være med til pastor Kochs foredrag. Kammeraten fra Fyn var med, og hans stedmor er en gammel Vallekilling, jeg kender hende godt, og jeg fik også hilsen fra hende. Hun er i slægt med Povl Hansen og har været elev her og også tjent her i længere tid, og Jakup har haft det godt der, det var et dejligt hjem, han har fået en god kammerat. Til sin store forbavselse traf han også en god bekendt her, en pige der er på en gård i nærheden, hun har været på skolen hos Jer, hun er forlovet med Dimonbonden, så ved Du, hvem det er. Hun er på en gård i Vejlbj, det er ikke ret langt herfra. Jakup er en sød dreng.

Glædeligt nytår og kærlig hilsen til Jer alle fra

Bette faster

Vallekilde, d. 8de Februar 1922

Kære Sanne!

Jeg vil så gerne skrive et par ord til Dig, men jeg fik først i dag at vide, at "Tjaldur" sejler d.10ende, og så skal brevet sendes i morgen for at komme med, hils de kære børn og sag dem tak for brevene, denne gang får jeg ikke skrevet, men de skal få brev næste gang, om Gud vil, og jeg lever. 18/2 Kære Sanne! Jeg fik ikke skrevet, som jeg tænkte "Tjaldur" sejlede, uden at jeg fik brev, og så har det ligget siden, måske jeg nu kan få det med "Botnia"; den har ellers ligget fast i isen oppe ved Kullen, har Hentze fortalt mig, og "Tjaldur" er måske nu sluppet løs, den har også siddet fast på rejsen til Færøerne. Det har været så frygtelig koldt en rigtig isvinter, det er nu 30 år siden, der var en sådan vinter i Danmark, da kunde jeg bedre tåle kulden, der er også forskel på at være 48 og 78. I dag tør det, men om det bliver for alvor er ikke godt at vide. Ikke har jeg hørt fra Jákup, siden han var og besøgte mig, han fortalte mig, at han skulde være med i det hold, der skulde til Sverrig, og det glædede han sig meget til, og det har vist også været meget fornøjeligt. I dag har her været en svensk oberst Melander her i besøg, han har været her flere gange før, han talte på skolen i aften, jeg var derinde, men jeg fik ikke ret meget ud af det, jeg sad for langt borte, og jeg hører ikke så godt mere, og han talte lidt utydeligt, der har ellers været Svenske, som jeg bedre kunde forstå. Der var en højskoleforstander, Halbock, ham fortod jeg godt. Melander talte om skoleforhold på landet oppe i Sverrig, og det havde vist været meget fornøjeligt, hvis jeg kunde følge med. Her er kommen en lille dreng til huse, siden jeg sidste skrev til Dig, han mor ventede ham ikke så tidlig, han kom 3 Februar, og han mor ventede ham ikke førend Marts, det er til Sigrun og Hans, han er kommen. Hvis han var kommen en dag før, havde han haft fødselsdag ammen med sin oldemor, Marie Trier født Abel. Hun var født Kyndelmisse dag, og den aften var Magda og jeg bedt op til Sigrid, vi var de eneste, der kunde huske hendes mor. Hun var ikke mer end to år, da hendes mor døde. Her havde vi en omgang af den "spanske", men vi slap temmelig let over den, her var den ikke ondartet. Den har vist heller ikke været så ondartet på Færøerne denne gang. Fra Hans har jeg hørt en gang efter nytår, brevet var skrevet fra Øen Man 8 Januar, og derfra skulde de til Middelhavet og så måske hjem til Danmark.

Det er underlige tider indenfor arbejdsledelsen, der er erklæret lock out, det er meget, at de ikke kan enes i disse vanskelige tider, og man må håbe, at der snart må komme forlig. Det er slemt for begge parter, dog tror jeg, det er værst for arbejderne.

Mon vejret nu er blevet noget bedre oppe hos Jer, og storm og brænding har lagt sig noget, hos Jer har det ikke været så koldt, det har der heller ikke været i England, der er der næsten sommervejr, det er først oppe ved de danske kyster og deromkring at vinteren er hård. Nu må Du så have farvel for denne gang, kære Sanne!

Lev vel, og Gud i vold!

Kærlig hilsen til Simon og Dig fra Din

Bette faster.

Hils hjemme á Húsum.

Jeg er glad for, at Marie har skrevet til Dig, de har det, Gud ske lov, godt og Thrine har det godt i sin alderdom.

Kære Bergljot!

Tak for brevet! Det var morsomt, at Du vilde skrive til gamle Bettefaster, som Du aldrig har set og aldrig får at se i denne verden. Her har vi haft en rigtig isvinter i år, det er 30 år siden, vi havde en sådan vinter, da kunde jeg bedre tåle kulden end nu. Børnene og ungdommen har rigtig moret sig ved at løbe på skøjter og køre i slæde; Din moder kender Henrik Nielsens bakke, der susede slæderne ned dagen igennem, om dagen var det mest børnene, om aftenen i måneskin den voksne ungdom. En flok elever fra skolen har spadseret ned til stranden og så en mils vej over isen til en lille ø, Veksølø, og det var meget fornøjeligt. En af sønnerne Niels var med, han er min gode ven, han sagde, at han var bleven så stiv og øm i benene efter den lange spadseretur, og jeg fortalte ham, at den stivhed kaldte vi hjemme på Færøerne "ansperri". Det er morsomt, at Du får brev fra en norsk pige,

jeg har en højskoleveninde i Norge, når vi lever til næste år, er det 50 år siden vi var elever på Vallekilde. Vi havde fødselsdag samme dag, og næste års 15de Juli bliver jeg 80, og hun 75, hvis vi lever så længe. Vi har skrevet yil hinanden til jul og fødselsdage, men det sidste år er brevvekslingen gået i stå, så nu ved jeg ikke, om hun lever. Jeg håber, det skal lykkes for Dig, at opnå at blive lærerinde, som Du ønsker Dig, det er ikke så vanskeligt nu at blive uddannet, som det var i gamle dage; nu er vejen mere banet. Jeg ønsker, at Du må blive en god og dygtig lærerinde! Den tid kan komme, at Du bliver en støtte for Din fader. Nu må Du have det godt, kære Bergljot! Det er godt, at vi nu går imod den lyse tid, og solen kommer og kalder spirene frem af jorden.

Kærlig hilsen fra gamle B f

Hils Else, hun har det vel travlt med skole.

Kære Johannes!

Tak for brevet! Nu håber jeg Du bliver ved med at være rask, så Du kan have Din skolegang. Her har det været så frygtelig koldt vinter, isen har lukket alle havne, og skibsfarten har været standset, "Tjaldur" sad fast i isen på vej til Færøerne, men nu tænker jeg, den er sluppen løs. Jeg kan tænke mig, at Du synes det er morsomt at lære Islandsk; da jeg var på Din alder, sad jeg oppe "á lítla lofti" og rodede i de islandske sagaer i dansk oversættelse, fader havde en del af dem, og dem frydede jeg mig ved at læse. Folk lånte dem af fader og leverede dem ikke tilbage, så de forsvandt efterhånden, det er en gammel uskik ikke at levere lånte bøger tilbage. Jeg kan huske, at jeg læste Olav Trygvesens saga, hvordan sagnet fortæller, at han kom levende fra slaget ved Svølder, og en mand, der var på pilgrimsrejse til det hellige land i et kloster traf en gammel

abbed, der spurgte ham om tidende fra Norge, og da de tog afsked med hinanden, gav han pilgrimmen et bælte og en kniv, som han skulde give til Ejnar Tamberskælver, når han kom hjem igen til Norge. Da pilgrimmen kom hjem og gav Ejnar Tamberskælver bæltet og kniven, sagde E.T., at forvist havde den gamle abbed været kong Olav. Det er mange år siden, jeg læste det, men det har sat sig så fast i mit minde, at jeg aldrig har kunnet glemme det. Da jeg var på Island, læste jeg Njals saga, Laxdæla saga og sagaen om Gunlaug Ormstunge og Helga den fagre på Islandsk, og jeg kunde godt forstå dem. Du har meget godt i vente, når Du en gang kommer til at læse sagaerne. Jeg har ikke hørt fra Jákup, siden han var i Vallekilde, nu tænker jeg, han har været i Sverrig, og det må have været en meget fornøjelig tur. Lev nu vel, kære Johannes! Kærlig hilsen fra gamle Bette faster.

Vallekilde, d. 11te Juli 1922.

Kære Sanne!

Tak for brevet og fødslesdagshilsenen fra Dig og Simon! Det er vist en fornøjelig lille bog, Hans Andreas Djurhus har ævner, han har taget arv efter sin oldefar. Du får kun et lille brev denne gang, og Du må hilse Else og Sigrid og takke for brevene, jeg skal skrive næste gang, om jeg lever. Jeg ved ikke, hvad det bliver til, men Elinborg vil have mig med op til Helsingør at se til Anna, hun har det bedre nu og ønsker så meget, at jeg skal komme op og se til hende, og Elinborg vil så komme til Vallensbæk og hente mig på fredag, og så følger jeg med hende. Jeg har ikke så stort mod på det, men når det er ifølge med Elinborg, så kan jeg måske nok. Jákup var her i Søndags, det var meningen, at han vilde cykle igen om aftenen, men så øsregnede det, og han måtte blive om natten. I går formiddags cyklede han til Høng i modvind, jeg har fået brev fra ham i dag, han var til trods for at han havde modvind kommen godt hjem til skolen, om det end havde været lidt strængt at køre mod vinden. Jakob er en god dreng, og vi to kan godt sammen, skønt han er ung, og jeg er gammel. Han kommer her en gang, inden han rejser hjem, hvis jeg da ikke er ”rejst”. Det er trist med vejret oppe hos Jer, vi kan ikke sige, vi har haft nogen varm sommer, der var tørt en overgang, så landmændene begyndte at frygte for høsten, men regnen kom i rette tid, og nu er der god grøde overalt. I har set, at Thomas Bredsdorf er gået bort, det er et tab for den danske højskole, det var altid højtid at høre Bredsdorf.

Jeg har nylig haft brev fra Hans fra England, måske han kommer til Danmark og får en lille ferie, så venter jeg at få ham at se. Nu er eksamen overstået hos Jer, og døtrene får lov at hvile sig en tid. Det var kun en lille flok I havde i sommer, måske får I flere til vinter.

Hils nu børnene, kære Sanne og hvis Du møder Sigge må Du endelig hende, hun har strid nok, så hun har andet at tænke på end at skrive, men vi kan godt tænke på hinanden, vi er gamle og går på gravens rand.

Gud give, det fremdeles må gå godt med Marie, det var en stræng overgang. Lev nu vel allesammen, Gud være med Jer.

Kærlig hilsen til Simon og Dig fra
Bette faster

Hils Din søster Marie.

Vallekilde, d. 29de Nvbr. 1922.

Kære Sanne og hele slægten!

Jeg ønsker for alle en glædelig og velsignet julefest og et godt nytår! Dy synes måske, det er tidlig at sende julehilsen, men der går skib 5 Decbr., og jeg ved ikke, om det er det sidste, der går før jul, så gælder det om at være færdig i rette tid. I år kan jeg ikke vente Jákup, det var så fornøjeligt at se ham i fjor, men nu har Du ham hjemme hos Dig, og det er også godt at være sammen i den velsignede juletid.

Vi har i nogle dage haft snesjap og uhyggeligt vejr, i dag var jeg glad, da jeg kom op ”at steinurin var tøvur”, og solen skinnede, selv om den ikke varmer på denne årstid, så er det oplivende at se solstrålerne; på denne årstid ser jeg dem på tagene, ind til mig kommer de ikke. Hvordan mon vejret er oppe på Færøerne, nu har vi de korte dage og glæder os til den tid, dagene længes, om det så er, at vinteren strænges. Jeg sender Dig Vallekilde bogen som julehilsen, jeg synes den er god i år.

Lev så vel allesammen, Gud være med Jer.

Mange kærlige hilsener fra gamle

Bettefaster.